

לקבל שכר על זה, **אַלֵּא בְּנִין רְחִימוּתָא דְּמִלְפָּא**, דְּרַחֲמִים לִיהַּ יְתִיר, אלא הוא עושה את אותו החסד מאהבת השי"ת שהוא אוהב אותו יותר, וּבְרַחֲמִימוּתָא דְּמִלְפָּא תִּלְיָא חֶסֶד, ובאהבת השי"ת תלוי החסד של האדם כי ככל שהוא אוהב יותר את השי"ת הוא יותר רודף אחר החסד להיטיב לבני אדם שלא על מנת לקבל פרס. **וְעַל דָּא אֶקְרִי** ולכן אברהם אבינו נקרא (ישעיה מא) **אַבְרָהָם אוֹהֲבֵי**. וּבְנִין דְּרַחֲמִים לִיהַּ יְתִיר, אֲסַגֵּי חֶסֶד בְּעִלְמָא לפי שאהב יותר את השי"ת לכן הרבה חסד בעולם עד שהיה למרכבה למדת החסד. **וְעַל דָּא, הָכָא** ולכן כאן בבית השלישי שבתפילין שהוא בחינת חסד דדעת יש פרשת **וְאֶהְבֵּת** את ה' אלהיך. וּבְרַחֲמִימוּתָא תִּלְיָא חֶסֶד הואיל והחסד תלוי באהבת השי"ת, **וְדָא הִיא בֵּיתָא תִּלְיָתָא** וזהו בית השלישי מארבעת בתי התפילין שהוא בחינת חסד דדעת אות ו' דהוי"ה.

הבית הרביעי והיה אם שמוע עיקרו בגבורה אך כלול מחסד וגבורה

בֵּיתָא רְבִיעָא, הבית הרביעי מבתי התפילין יש בו פרשת **וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ** שזה קבלת עול מצוות. **הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם**. וְחָרָה אַף יְהוָה שֶׁהֵם אֹזְהֵרוֹת וְעֹנְשִׁים לְעוֹבְרֵי רְצוֹנוֹ ח"ו. **גְּבוּרָה תְּקִיפָא**, וְדִינָא קְשִׁיָּא הִיא, וְנִפְקַת מְסִטְרָא דְּאִימָא עֲלָאָה שזה מצד הגבורה החזקה והדין הקשה היוצא מאימא עילאה. **וְתַנִּינָן, אַף עַל גַּב דְּלִית הִיא דִּינָא, מְסִטְרָא נְפָקָא דִּינָא**, (דְּנִפְק) גְּבוּרָה עֲלָאָה ולמדנו שאע"פ שאימא עילאה אין היא בחינת דין אלא כולה רחמים וממנה יוצא ז"א שכולו

רחמים, אבל היא שורש הדינים ומהתפשטות הגבורה של הדעת שלה בו"ק שלה יוצא הגבורה דדעת דו"א. **וְאִי תִימָא, וְהָיָה אִם שָׁמוּעַ דְּלָאוּ הָיָא דִּינָא** ואם תאמר והרי בפרשת והיה אם שמוע יש גם הרבה ברכות בתחילתה שאין הן דין. **לִית פְּתָרָא מְפָל פְּתָרִי מְלָפָא, דְּלָא יתְפָּלִיל דִּינָא וְרַחֲמִי, פֶּל שְׁפִן גְּבוּרָה דְּאֵתְפָּלִיל טַב וּבִישׁ** התשובה לזה היא כיון שאין ספירה מכל ספירות העליונות הקדושות שאינם כלולות מחסד ודין ואפילו החסד כלול מחסד ודין ואם כן כל שכן הגבורה שהיא כלולה מחסד ודין כדי למתק את הגבורות שבה ולכן מצד החסד שבה מתחיל פרשת והיה אם שמוע בברכות.

ז"א בחינת אות ו' דהויה מתעטר בתפילין בחינת חו"ב חו"ג

וְאֵלִין אַרְבָּעָה נָטִיל לֹזן וְא"ו, וְאֵתְעָטֵר בְּהוּ ואלו הארבעה פרשיות שהם בחינת חו"ב חו"ג ובחינת ד' אותיות הוי"ה לוקח אותם הו' שהוא ז"א ומתעטר בהם. **וְאֵלִין אֵינֹון תְּפִילִין דְּאֵנַח קְדָשָׁא בְּרִידָהוּא** והם התפילין שמניח הקב"ה. **תְּנִינָן לַמְדֵנוּ, הָאִי וְא"ו סָלִיק וְאֵתְעָטֵר בְּעָטְרוֹי, וְאֶחֶיד לְהָאִי וּלְהָאִי, וְאֵתְעָטֵר בְּכָלְהוּ** הו' שהוא ז"א עולה לאו"א להתעטר שם במוחין ואוחז במוחין מצד אבא ומוחין מצד אימא ומתעטר בכולם גם מאריך אנפין, **וְעַל דָּא וְא"ו, אֶמְצַעִיתָא דְּכָלְא, דְּעִילָא וְתָתָא** ולכן הו' הוא בחינת ז"א הוא האמצע כי מקבל מאו"א ומשפיע במלכות, **לְאַחֲזָאָה חֲכָמָתָא שְׁלִימָתָא מְפָל סְטְרוֹי**

להראות שלימות החכמה כי הממוצע נקרא שלם מכל צדדיו כי הוא כולל ימין ושמאל

• ואמצע.

כל העשר ספירות מקושרות זו בזו ונעשים כולם מרכבה אחת לאור הא"ס

המתלבש בהם

תְּאֵנִי רַבִּי אֲבָא, כְּתִיב (דברים י) רַק בְּאַבוֹתֶיךָ חָשַׁק יְהוָה. מִכָּאן

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲבָהֶתָּא אֵינּוֹן רְתִיבָא קַדִּישָׁא

עֲלָאָה, האבות הם מרכבה קדושה עליונה כי שרשם בחג"ת דז"א שהם מרכבה לאימא

עילאה ו**כְּתִיב חָשַׁק יְהוָה** כי על ידם עיקר הנהגת העולם בסוד חסד דין

ורחמים. **תָּא חַוִּי, בָּא רָאָה כְּמָה דְאִית רְתִיבָא קַדִּישָׁא לְתַתָּא**

כמו שיש מרכבה קדושה למטה שהם מלאכי ארגמ"ן הנעשים מרכבה למלכות, **כִּןִּי**

אִית רְתִיבָא קַדִּישָׁא לְעִילָא כך יש מרכבה קדושה למעלה לאימא

עילאה. **וּמַאי נִידָּוּ** ומה היא המרכבה שלמעלה, **הָא דְאֲמַרְן** זה שאמרנו

שהם חגת"ם, **רְתִיבָא קַדִּישָׁא כֻּלָּא אֲקָרִי** אבל כל העשר ספירות הם

מרכבה לא"ס ב"ה, **וְכֻלָּא אֲתַקְשֵׁר דָּא בְּדָא, וְאֲתַעְבִּיד כֻּלָּא חָד**

וכל העשר ספירות מקושרות זו בזו ונעשים כולם מרכבה אחת לאור הא"ס המתלבש בהם.

דוד המלך בחינת המלכות משלים את המרכבה העליונה

רַק בְּאַבוֹתֶיךָ תִּלְתָּא, וְרְתִיבָא אַרְבָּעָה באבותיך הם ג' רגלי

המרכבה שהם חג"ת אבל המרכבה יש לה ארבעה רגלים ולכן שואל, **ד' מְנַלְן**

מנין הרגל הרביעית למרכבה והיכן היא רמוזה. **דְּכְתִיב** ומשיב שהרגל הרביעית

הלימוד היומני

נרמזה במה שכתוב (דברים י) **וַיִּבְחַר בְּזֶרְעוֹ אֶתְרִיָּהֶם. מֵאֵי מִשְׁמַע**
 כיצד נשמע מכאן הרגל הרביעית. **לְאֶכְלָלָא בְּהוּ דָּוִד מַלְכָּא, דְּאִיהוּ**
רְבִיעָא, לְאַתְתַּקְנָא בְּרִתִּיכָא קְדִישָׁא אלא שהכתוב בא לכלול
 את דוד המלך שהוא בחינת המלכות יחד עם האבות כדי לתקן המלכות יחד עם החג"ת
 במרכבה הקדושה. **דְּתַנִּינָן** כי למדנו, **אַבְהָתָא תְּקוּנָא וְשְׁלִימוּתָא**
דְּכָלָא האבות שהם חג"ת הם תיקון ושלמות הכל כי הם עיקר תיקון ג' קוי ז"א,
וְגוּפָא בְּהוּ אֶשְׁתַּכְּלַל וְאַתְבְּנִי וגופו של ז"א בהם משתכלל מצד הגבורה
 ונבנה מצד החסד, **וּבְהוּ אַתְאַחִיד** ובהם הוא מתאחד מצד התפארת הנאחו
 בחו"ג. **אַתָּא דָּוִד מַלְכָּא, וְשְׁכָלִיל כְּלָא, וְאַתְקִין גּוּפָא,**
וְאַשְׁלִמִיה בְּהוּ בא דוד המלך בחינת המלכות ושכלל הכל מצד הגבורה ותיקן
 הגוף מצד החסד והשלימו מצד התפארת לפי ששלתם מתייחדים במלכות לכן היא בחינה
 רביעית להם ועל ידה הם נשלמים. **וְאָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּמָה דְּזָכוּ**
אַבְהָתָא לְאַתְעַטְרָא בְּרִתִּיכָא קְדִישָׁא, כִּדְ זָכָה דָּוִד
לְאַתְתַּקְנָא בְּסִמְכָא רְבִיעָא דְרִתִּיכָא כמו שזכו האבות הקדושים
 להתעטר במרכבה העליונה והם ג' רגלים למרכבה כך זכה דוד להיתקן ולהיות עמוד ורגל
 רביעית במרכבה.

דוד המלך היה אדמוני שחלקו וגורלו במלכות

אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, כְּתוּב בּוּ בְּדוּד הַמֶּלֶךְ (שמואל
 א טז) **וְהוּא אֲדָמוֹנִי עִם יְפֵה עֵינָיִם וְטוֹב רְאִי. מֵאֵי**

הלימוד היומני